

Publicerad 2006-10-27 18:38 av Mickaan

Dom sista tankarna...

Jag känner en flicka

Hon är så besviken på sitt liv, alla vägar hon har tagit, alla kompisar hon har slagit.

Men hon ska snart ta slut på detta oskyvärda liv. Hon tar till sig mod och insiativ.

Tar upp dolken som ligger på byron, och försöker koppla bort oron.

Hon tänker på alla som hon känner, men hon hade ju inga vänner.

Bara alla som slog och log, kastade sten och knäckte mina ben.

Ingen här i världen tyckte om mig, den ända hon tyckte om var dig.

Men vad gjorde du? Du gav dig av.

Du lämnade mig på stranden nära ett hav

.

Jag såg dina sista fotspår i sanden.

Nu har hon dolken i handen.

Du valde att gå fast du hade chansen.

Nu trycker hon den mot halsen.

När jag var så hungrig gav du aldrig mig en bit av ditt bröd.

Nu...faller flickan död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mickaan med Poeter.se id #11729 innehar upphovsrätten